

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - LIVET -

Citation: Kidde, Harald: "Livet. - 1903", i Kidde, Harald: *Livet. - 1903*, 1902-03, s. 221.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde02val-shoot-idm139744873120752/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Livet. - 1903

hårede Hoved, det nervøse Ansigt fortrak sig i talløse Furer, «— hende glemte vi.»

Lull foldede sine Hænder om Tues Arm.

«Hvad skal der dog nu blive af hende?» spurgte hun klagende.

Præsten så hurtigt op:

«Vær ikke bange for det, Frøken Wedén, hende har jeg bedt om at blive min Husholderske.»

«Det!» Lull åbnede Munden.

«Ja — jeg, hvorfor ikke?» der vågnede næsten et Smil om den udtærede Mund. Lull stirrede lidt på ham, så slap hun Tue.

«Nej, det havde jeg aldrig troet, en Præst kunde gøre.»

Præsten smilede igen, dette kloge, trætte Smil. Men Tue rynkede Brynene, dér var hun nu igen med en af sine Teorier.

«Såmænd.» mumlede Præsten, idet han strøg sig over Ansigtet med dirrende Hånd, «foragte mig mer, end de gør i Forvejen, kan de ikke, men at jeg tager hende, kan måske hjælpe til, at jeg foragter mig selv en lille Smule mindre — så noget at rose mig for, er der altså heller ikke.»

De gik gennem den høje, brune Tremmeport, der endnu stod åben efter Begravelsen, og hvor Spor af Ligvognens lunge Hjul endnu sås presset ned i det dybe Grus.

Foran dem lå Alleen, sval og mørkegrøn. Missionshuset «Mamre Lund»s Granittrin gik ned i den, de røde Mure og et dunkelt, løvspejlende Rudeglar skintedes mellem Bladene.

Præsten stod og så hen for sig, så gjorde han et Kast med Hovedet.

«Nå, om også hun sørger, så kan den, der jordfæster ham, dog ikke lide, ti her ser man for en Gangs Skyld Guds udstrakte Hånd og ikke hans knyttede Næve — for ham var der jo ikke andet